

Oradea-mare, duminica 21 dec. (2 jan.) || Nr. 98.

ANUL XVI — 1880.

SOCIETATEA
DE TIPARIE

Margaret'a regin'a Italiei.

Aventuri literare.

(Urmare.)

Recensentul considera ierasi ca o alterare a mitologiei, când Nuorașu, vedându balaurul venindu asupra sa, se roga la Cosinziana să-i ajute a-l sagetă. În Iliada (c. 10, v. 284) când Diomede pleca să spioneze, se roga și el la Minerva să-l ajute.

Totu așa crede recensentul, că am alteratu mitologi'a, când am facutu pe solii lui Negru să innôte cu caii maestri prin lacul ce încungiaura palatul Jelelor, căci dice densusul: „Cu acestia se sbóra, ier nu se innóta“.

Ca in totu locul, recensentul se feresce și aici a aduce vre-o proba pentru susținerea sa. Cugeta, ca cineva să-i cređa, cum merge vorb'a, numai așa pe barb'a popii!

Cestiunea este multu mai insemnata decât s'o lasămu și noi incurcata, cum o lasa recensentul. Vom face noi ce trebuia să faca densusul.

Ca unul care s'a ocupatu cu literatur'a poporala, recensentul trebuia să cunósca mai bine povestile poporale: legatur'a lor, calitățile și atribuțiunile fiintielor mitologice, până chiar și a — *cailor* mitologici.

Caii mitologici numai arare ori sbóra, de ordinaru mergu și ei pe jos ca și ceialalti *cai* — *moritori*, cu deosebirea, că sânt multu mai inteligenti, mai iuti și mai tari, sânt adeca *cai maestri*.

Precum eu nu cređu, din motivele desfașurate mai sus, în povestile publicate de recensentu, așa nu pretindu nici eu să cređa densusul în povestile ce i le-așu spune eu. Dreptu aceea me provoecu numai la povestile publicate de altii.

Eroii poporali din povesti âmbla adese-ori pe *picior* pe unde nu âmbla pasere cu *aripior*, cum se dice în poveste.*

Arare ori âmbla pe cai cu aripi. Mai adese ori âmbla pe cai fără aripi. Motivul se înțelege ușoru. Aventurile eroilor cu cai sboratori mai toidéuna trebuie să se întempe în niște regiuni imaginare, supra-naturale, încât numai puțin să mai asemene cu cele de pe pamântu. Pré naturalu, căci deca caii sânt sboratori, pamântul este unu terenu pré marginitu pentru aventurile lor. Ier în regiunile imaginare numai anevoia potu să-si afle adversari. Dar abstragându dela acést'a, unele din cele mai frumoșe și mai verosimile aventuri, cu caii sboratori aru fi imposibile, séu numai prin inconsecințe, prin contradicere. Așa când eroul persecutatu de inamicul seu *fuge* cu calul, se vede inse ajunsu, el arunca cutea séu gres'a care se face munte, séu peri'a care se face o padure deșu séu ânelul care se face zidu de cremene, ori picatur'a de lapte dela Sânt'a Dumineca care se face unu riu mare. Tóte aceste mijlóce de scapare aru fi de prisosu la eroi cu cai sboratori, căci, ca să scape aru avé numai să se înaltie în aeru. Eroii cu caii sboratori scapa cu alte mijlóce de adversarii lor. În povestea „Tinerete fără betrânețe“ dela Ispirescu, eroul scapa cu ajutorul sagetei.

Eroii cu cai fără aripi facu aventuri pe pamântu mai variate și mai asemenate cu viét'a omenésca, prin urmare mai bine înțelese și mai gustate de poporu. Așa vedemu, la Ispirescu, pe Ileana Simriana calare întâiu pe fratele cel mai tineru al lui Galbenu-de-sóre facându cele mai minunate aventuri.

Galbenu-de-sóre este fără îndoiéla calul cel mai maestru din povesti. El în povestea sus citata trece deluri, trece munti și văi, sue pe naia cu Simziana. El dá Simzianeii cutea, peri'a si ânelul cu care scapa de

Smeoica. El se lupta și învinge armasarul epelor din „*smircul marilor*“, și în fine el *trece si Jordanul*. În „Fetu-frumosu“ la Th. M. Arsene pbl. 193, eroul trece cu calul seu o *apa mare* pentru ca să póta ajunge la palaturile lui Negru imperatu.

Dl recensentu ar trebui acum să ne spuna cum remâne cu *innotatul*? Póte isi va luá refugiu la biblia, și va dice, că au trecutu ca Israiltenii prin Meara-roșia!...

Cine falsifica dar mitologi'a? Amu ajunsu acum la cestiunea în care se crede mai tare recensentul. Acésta încredere-de-sine, mi se pare, și-o întemeléza pe împregiurarea, că „marile sale descoperiri“ se referu, crede densusul, mai vértosu la acésta cestiune. Sântemu dar în dreptu să așteptămu, că, deca cestiunile de pâna aici i-a succesu atât de reu, cel puțin să n'o pașesca și în acést'a totu asemenea. Să vedemu!

Fia-care deitate, dice densusul, este numai personificarea séu simbolul unui elementu, unei puteri din natura. Așa de exemplu Cosinziana este Luna, Stramballemne și Sfarma-petri sânt „urii imperiului plantelor și al mineralelor“. Zorila, Murgila, Miédia-nópte, botezatu de densusul Mezila, sânt lucéferii de sera, de miédia-nópte, și de deminétia. Dice că și Fetu-frumosu este totu lucéferu, dar nu ne mai spune, care lucéferu va mai fi și acesta. Ceva mai târziu il face deitate de lumina, alta-data il face sóre. Acum se vede că l'a degradatu la sórtea de lucéferu fără portfoiu, supranumerariu, de și este eroul cel d'ântăiu și cel mai mare în povestile poporale. Fiindu onorile, ce le împarte recensentul, atât de nestátore, cine scie pâna la capetul *descoperirilor* ce vor mai ajunge toti acesti lucéferi. Pe capriciosul Marțișoru l'a înaintatu, în recensiuine, l'a rangul de sóre de primavéra și chiar la rangul de — Christos! Nu glumescu. Ingratii și necredinciosii, cari aru avé cutezarea să se îndoiésca și d'acésta descoperire, să desfacă bibli'a, vream să dicu, foisór'a „Luminatorului“ nr. 10. Acést'a inse nu împedeca nimicu pe alchimistul mitologicu, ca totu în același numeru al foisórei mai cătra fine să degradeze și pe Christos la sórtea de buriana, care se numesce *Odoleanu*. Ovidu în *Metamorfosele* sale este unu cârpaieu nevoiasu, pe lângă dl Marienescu care scie să faca âsemeni minuni!

Alchimistul nostru pretinde mai incolo, că și poporul totu așa înțelege mitologi'a, ca densusul. Vom vedé îndata. Mai departe susține, că nici o deitate nu póte avé alte însușiri decât acele care le simboliséza dupa ideia densusului ce o atribue poporului. Așa d. e. Nuorașu nu s'ar poté rugá la Cosinziana, și ea nu ar poté să-i ajute să sageteze balaurul, căci ea este *lun'a*, și cum ar poté fi *lun'a* „și eroina ucigátore“? Se întréba cu mirare dl Marienescu. Dreptu aceea nici Fetu-frumosu, Murgila, Miédia-nópte și Zorila, fiindu lucéferi, n'aru poté să faca altu-ceva decât ce potu să faca în calitatea lor de lucéferi.

Prin urmare Cosinziana n'ar poté protege pe Negru și pe Români, căci ce interesu să aiba Lun'a de ei, de nu cumva aru fi toti — lunatici!...

Fetu-frumosu și ceialalti fei, ce aru avé ei ca lucéferi cu Români și Români cu ei, afara dóra când resare lucéferul de ziua și esu boarii cu boii la pašune, séu când resare cel de séra și copiii fugu cu viticii acasa, ca să nu-i prinda Mam'a-padurei. Baba-Dochia n'ar avé alta d'a face, decât în cele nóue zile să-si scuture cogiócele, și apoi să se puna și să traga unu puiu de somnu pâna la anul, când va deșteptá-o iera ștregarul de Marțișoru. Pe Riscogelu, care, dice mitologul, este deitate edificátore, ar urmă că nu l'amu poté vedé de cât cu bard'a, cu herestrel și celelalte unelte în spate, âmblându câte-odata și d'a îmboisele

* Ispirescu Legende. ed. II part. II fasc. I pag. 39 și 99 și 85, 99; fasc. II pag. 15.

cum le cam place — lemnarilor. De ore-ce în Negriada nu s'a urmatu așa, tota mitologi'a ei, dice recensentul, este fără sistema. N'avemu de cât să cercetăm și vom vedé.

Așa-și imaginéza recensentul sistem'a mitologiei peste totu și în specialu și a mitologiei noastre nationale. Pâna la dl Marienescu n'am auzitu, n'am cetitu și n'am veđutu aplicata la nici unu scriitoru clasicu o așa sistema mitologica și cu unu înțelesu atât de marginitu, absurdu chiar.

Déca recensentul ar fi meditatú numai unu momentu la consecințele acestui principiu, s'ar fi spaiméntatu énsusi de monstruositatea lui. Ce ar urmă din acestu ridiculu principiu mitologicu? Consecința nemijlocita ar fi, că deii nu sânt de cât niște simbole seci ale unor elemente, puteri séu fenomene din natura, niște papusi cari au să jóce dupa cum pórtá natur'a altele. A dóu'a consecința ar fi, că deii nu aru avé nici o vointia propria, aru fi cu totul lipsiti de libertatea actiunilor lor. A trei'a consecința ar fi, că deii n'aru puté să fia de cât cu multu mai inferiori, de cât omul, care are vointia propria și deplin'a libertate a actiunii. Dar mai multu! Deii aru fi inferiori celorlalte animale, cari au și ele o libertate, unu instinctu al lor propriu. În ultim'a analiza, frumosul Olimpu al vechilor Eleni și al Romanilor ar fi numai o menageria, dar o menageria de animalele cele mai miserabile.

E fatalu, că dl Marienescu, care se ocupa atât de multu cu mitologi'a, chiar mitologi'a s'o înțelégá într' unu modu atât de inferioru. La noi cari sântemu începatori în tóte, și ne primimu împrumutatu înțelepciunea fără multa judecata, și de cele mai multe ori chiar fără nici o judecata, póte să tréca ușor asemeni aberațiuni, fără să-si alle corecțiunea.

(Va urmă.)

Ar. Densusianu.

Furtunile.

u glasu adâncu selbaticu
Alérge pe campii,
Venindu din miédia-nópte
A eenii vijelii.

Vezduhul clocotesce
Din ceru pâna 'n paméntu,
Ometu 'n mari vertejuri
Se spulbera de vèntu.

Ah! cine nu gândesce
Cu sufletul patrunsu,
La cel ce-acum în drumu-i
De vicolu e ajunsu.

Tu numai, nemilóso,
Zimbesci. când pieptul meu
Se sbuciuma si geme
De-unu viforu multu mai greu.

M. Pompiliu.

Amicul adevéruului.

— *Novela englesá.* —

(Urmare.)

— Dă-le pace, dle Morris, — sbieră cătra el. Dar cum ti-a plesnitu prin minte idei'a să spunu dşórei, că colorile acele se perdu?

— Și n'am vorbitu adevéru, dle Black? Nu-ti aduci aminte dta, că în sâmbet'a trecuta, o dómna a readusu hain'a, care de totu și-a perdutu colórea?

— Ce trebuiá să spui aceea?! Lasa să se convin-ga ómenii énsiisi, dupa ce au platitu!

— Atunci ar fi pré târdiu, dle Black.

— Ce vorba prósta! Déca noi amu spune fia-cáru cumperatoru, că panur'a ast'a séu ceea nu-i de tréba, în scurtu tîmpu amu puté închide prevali'a nóstra. Multu me miru de dta, că de atâta tîmpu ce esti la noi, n'ai pututu să 'nveti nici macar atâta.

Bietul Viliam! Abiá trecú vijeli'a acést'a, urmă alt'a.

— Aréta-mi unu flanelu bunu și ieftinu, — díse o dama cam betrána, — ca acel'a, ce e espusu în ferésta de lâna scoțiana.

Viliam i servi.

— Lâna curata scoțiana e ast'a? — întrebá dómn'a.

— Ba, dna. Eu n'am dísu acésta.

— Dar în ferésta e scrisu așa. Înse totusi va fi de lâna curata.

— Ba, dna, e mestecata cu bumbacu.

— Cu bumbacu! Dar în ferésta stá scrisu cu litere mari, că e „lâna curata“. Dar cel puçin credu că nu face crețiuri.

— Ba da, dómna.

— Ţeu! Ce frumosu dela dta, că cel puçin imi spuni înainte. Raru negustoru! Dta nu te vei ferici.

Și Viliam sciea acést'a. Dar n'avea ce face. Cuvèntul datu il deoblegá. Trebuiá să vorbésca adevéru.

— Pardon, dómna, — înterupse dl Black. S'a comisu eróre în esposițiune. Am și dispusu să se coréga. Cu ce ve potu servi?

— Mulțamu. Cu nimica.

Și dam'a eși.

— Dar ce ț-i dtale astadi? — strigá șeful infuriatu dupa ce dn'a eși.

— Am fost întrebatu, și eu am respunsu adevératu. Atâta totu.

— Atâta totu! — racni șeful plinu de mânia.

Înse nu putú continuá, căci întrara dóue dame. Ele se apropiara de Viliam, cerura o stofa, și pațira întocmai ca dam'a de mai nainte. Viliam le spuse, că stof'a ceruta nu e așa fina, ci de calitate ordinaria. În urmarea acestei descoperiri și ele se departara, fără să fi cumperatu ceva.

Dupa ce se dusera, șeful aprinsu de mânia, se resti cătra Viliam.

— Cara-te din prevali'a acésta, nebunu ce esti, căci déca vei mai remáné multu aici, ne vei prepadi pe toti.

Viliam eși tristu, dicéndu-si :

— Iéta-me-su ajunsu la prepastia cu propagarea adevéruului. Dar ce să facu?! Mi-am datu vorb'a. Trebue s'o ținu!

Și meditându astfel se duse la iubit'a sa Liza Bell.

VI.

Viliam la dşór'a Liza Bell.

Precum scimu, cocón'a Liza Bell erá logodnic'a lui Viliam. O copila nu numai frumoasa acést'a, dar totdeuna cu gustu îmbracata. Dèns'a putea să faca și mai buna partiá decât Viliam, înse il iubiá, de aceea refusá pe toti pețitorii sei, spre a-si da mân'a și ánim'a alesului ei Viliam.

Când el intrá, Liza ședea numai singura în odaia, dar abiá se vedea din mulțimea de dantele, căci tocmai se gatá la unu balu.

(Va urmă.)

S A E O N U :

Calindarul septemânei.

Ziu'a sept.	sl. v.	sl. n.	Numele sântilor și serbatorile.	Sorele	
				resare	apune
Duminica	21	2	S. Mra Iuliana	7 53	4 7
Luni	22	3	Mra Anastasia	7 53	4 7
Marti	23	4	SS. 10 Mri din Critu	7 52	4 8
Mercuri	24	5	Mra Eugenia.	7 51	4 8
Joi	25	6	(†) <i>Nasc. D. Is. Cr.</i>	7 51	4 9
Vineri	26	7	(†) <i>Ad. Pres. Nasc.</i>	7 50	4 10
Sâmbeta	27	8	(†) <i>Ap.si Arch. Stefan.</i>	7 49	4 11

A p e l u

cătra poporul românesc, în cauz'a expozițiunii naționale,

care se va deschide

în 15/27 aug. 1881 la Sibîiu.

S'au implinitu 18 ani, de când se înființase pe teritoriul Transilvaniei la Brașovu, cea de întâiu expozițiune de manufacture și de produse, adunate numai dela individi și familii de naționalitate românească. Încercare mai multu improvisata, modesta, compusa din vre-o două mii și două sute de obiecte, ea totusi a lasatu în memori'a contimpuranilor cele mai placute impresiuni, a avutu și rezultate positive, atât spirituale cât și materiale pentru scopurile Asociațiunii noastre.

Pâna în a. 1862 opiniunea străinilor eră, că în mâinile poporului nu se afla nici unu ramu de industria, iera multi și mai esageră dicendu, că românul nici nu este aptu pentru cultivarea profesiunilor și cu atât mai puțin pentru industria mare (fabrica) și pentru arțile frumoșe.

Interese de ordine superioare și chiar vitale obligă pe națiune, în casul de față pe Asociațiunea transilvană, să dea poporului ocaziune de a face să dispara acel prejudețu periculosu, și tot'odata să afle prin mijlocirea unei expozițiuni, a unei piațe comune naționale, deca se deprinde el macar în unele ramuri ale industriei și care aru fi acele; îndata apoi să se întrebe, deca geniul și temperamentul seu îl tragu séu nu, spre cultivarea arților și a meseriilor. Acesta trebuia să se scia cu atât mai vârtosu, că întrarea unei părți considerabile a poporului nostru pe terenul industrialu, a și ajunsu a fi o cestiune de viața pentru densusul.

Este o axioma adoptata de cei mai renumiti economisti și barbati de statu ai timpului nostru, care suna: Nici unu popor care nu cultiva arțile și industria, nu are dreptu de a se numeră între poporele civilizate.

Și ierasi alt'a, totu așa de apodictica: Poporele lipsite de industria, n'au viitoru.

Barbatii cei mai luminati ai națiunii noastre au datu și pâna acuma probe de ajunsu, că densusii sânt petrunci de adeverul acestor doctrine.

Trei adunări generale ale Asociațiunii transilvane din trei părți ale țerii, adeca dela Șimleu, Sighișor'a și Turd'a, petrune de adeverurile atinse mai în sus, au enunciatu în unanimitate, imperios'a necesitate de a înființia a două expozițiune, iera a trei'a, cea din Turda, a impusu realizarea expozițiunii în termeni clari, comitetului seu centralu. Cu acest'a înse nu a dispensatu pe nici unu membru al Asociațiunii transilvane dela nobil'a și patriotic'a îndatorire de-a face fia-care din partea

sa totu, pentru ca expozițiunea dela Sibîiu, a cărei deschidere e defipta pe 15/27 august 1881, să aiba rezultate cât se pôte mai dorite și îmbucurătoare.

Din partea sa, subscrisul comitetu vine cu acestu apelu al seu, spre a se adresă în acesta întreprindere de importantia suprema, nu numai cătra membrii Asociațiunii transilvane pentru literatur'a și cultur'a poporului român, ci cătra toate clasele societății românești, cătra toate familiile și persoanele inteligente și inspirate de ideile adeveratei civilizațiuni, ca să binevoiesca a-i veni în ajutoriu cu puterea cuvântului îndemnându, iera prin fapta, mergendu înainte cu esemplu întru înavușirea viitoare expozițiuni cu obiectele cele mai variate, din toate ramurile activității omenesci. Nimicu să nu ne para neînsemnatu din câte lucruri produce natur'a pe urm'a laborei omului, din câte ține ea ascunse în sinul seu și aștepta, ca omul să le descopere și folosesca; nici unu obiectu de industria și de arta, din câte potu să iera din mâni românești, să nu despretuim. Scopul expozițiunii noastre nu este, ca să ne producemu din simpla vanitate cu ceea ce nu avemu și ce înca nu sântemu în stare de a produce, ci cu totul altul: Să ne prezentămu noue înșine așa precum sântemu astadi, pentru ca să scimu de unde trebuie să continuămu în ziu'a de mâne. Nici o iluziune să nu ne facemu; dara nici acel pesimismu destructoru să nu-l nutrimu, ca și cum industri'a și toate produsele laborei poporului românesc nu aru însemnă nimicu în lupt'a universală pentru esistintia. Fia produsele industriei poporului nostru ori cât de primitive, căci el cu acele s'au ajutat într'o viața nu de sute, ci de mii de ani. Pe când republic'a Romei antice eră întru tota splendoră sa, carul și aratul, cas'a și îmbracamintea poporului din Itali'a se presenta pe monumente, pe numi și medalii în forme mai primitive, decât le vedemu pe acele la poporul nostru într'o parte considerabilă a provinciilor locuite astadi de el. Este înse și numai o cestiune de aprețiere și de gustu a ține cineva, că de es. o mulțime de mode în porturi din țilele noastre, nu aru fi curatu caricature pe lângă costumele antice, în care ni se presenta consuli și pretori, imperatori și tribuni militari, senatori și cavaleri, iera mai vârtosu matronele și fiecele lor. Din toate acele costume antice affli cele mai învederate urme în costumele diverse ale poporului peste totu, pe unde civilizațiunea falsă, introdusa de speculanti străini și amestecul cu costume barbare, nu le-au schimositu și deterioratu.

A purcede în modu tacsativu și a specifică obiectele apte pentru expozițiune, ar însemnă că voim să trecemu departe peste scopul unui apelu. De altmintrea subscrisul comitetu nu a lipsitu a-si implini și în acestu punctu misiunea atunci, când în cursul acestui anu a esmisu o comisiune din sinul seu, spre a elaboră unu planu de expozițiune, care a și fost prezentatu adunării din Turda.

Cadrul acelu planu este atât de vastu, în cât ar încapē într'ensul, nu o prē modesta expozițiune parțială, ci chiar și universală.

Spre a facilită publicului cunoșcerea acelu planu, aflămu cu cale a-l aneșă la acestu apelu sub A).

Spre a întimpină ori ce îndoiela s'aru putē nasce în unii doritori de a participă la expozițiunea Asociațiunii noastre, subscrisul comitetu isi ține de a sa datorintia a declară că:

Toate obiectele, de ori ce natura și valōre, câte se vor tramite la acesta expozițiune, sânt și remănu drēpta proprietate a fia-cărui participante așa, cât acele se vor restitui și remite fia-cărui îndata dupa închiderea expozițiunii, pe temeul registrelor care vor fi purtate în tota regul'a, și numai acele obiecte vor remăne la Asociațiune, pe care proprietarii lor se vor simți îndemnatu a

le donă de buna voia, din generositate și patriotismu, în favoarea fondului Asociațiunii transilvane.

Mijlocele de comunicațiune în epoc'a noastră s'au înmulțitu, precum n'au mai fost nici odinioară, și cu transportul facilitatu s'au micșoratu și speșele în proporțiuni considerabile, atât la căile ferate, cât și la poștele cu diligențe comune.

Unu regulamentu al expozițiunii, pe care-l anecșamu sub B) cuprinde informațiunile necesarie despre modul participării la aceeași.

Pentru ca afacerile expozițiunii să mērga cât se pōte mai promptu și mai regulatu, s'au alesu unu comitetu specialu, constatoriu din dnii membri: Bar. D. Ursu, G. Baritiu, Ioan Popescu, Visarion Romanu, Parteniu Cosma, Alesandru Lebu, dr. Dan. P. Barcianu, Eugeniu Brote, Dim. Comșta, care s'a constituitu alegēndu-si de președinte pe dl avocatul P. Cosma, de secretaru pe dl propr. E. Brote.

Misiunea comitetului expozițiunii este, a luă tōte măsurile preparative, căte le va află necesarie spre ajungerea scopului, a se pune în comunicațiune cu publicul întregu, a primi la timpu în sensul regulamentului alaturatu tōte obiectele destinate pentru expozițiune, a le aședă în localul alesu spre scopul acesta și dupa închiderea expozițiunii a le remite pe cele de remisă la proprietarii lor, a luă în sēm'a sa pe cele ce vor fi daruite Asociațiunii transilvane.

Pe temeiul acestei notificări și respective instalări a comitetului expozițiunii, se înțelege de sine, că toti doritorii de a participă la expozițiune vor avē a se adresă în ori ce afacere de natur'a acesteia, deadreptul cătra:

**Comitetul expozițiunii romānesci,
în Sibiu strad'a Cisnadiiei (Heltauergasse) nr. 7.**

Înceișamu acestu apelu cu ceea ce s'aru fi cuvenitu sē-l începemu:

Înainte cu Dumnedieu!

Din ședinț'a plenaria a comitetului Asociațiunii transilvane dela 2 dec. 1880.

Iacob Bologna m. p.
v.-presiedinte.

G. Baritiu m. p.
secretariu.

*

A. Program'a expozițiunii.

(Estrasu din raportul comisiunii.)

I. Montanistica. 1. Materialii fosile (carbuni, petrolu brutu etc.) 2. Minerale și metale (saruri, pucțōsa, grafitu, aur, arama etc.)

II. Agricultură, silvicultură și horticultură. 1. Totu felii de plante agricole (cerealiu, cânepa, inu, tabacu, trifoiu etc.) 2. Producte animalice (pei, pene, cēra, peri, lāna, unsori, laptarii). 3. Productele silviculturii (lemnarii, cōge, reșina, ēsca etc.) 4. Animale (cai, boi, oi, porci, gāini etc.) 5. Productele horticulturii (pōme, legumi, flori etc.)

III. Industria. 1. Industri'a chimica (preparate chemice, ape minerale, sapunu, luminări, asprēla (scrobēla), colorii, cleiu etc.) 2. Faina, spirtu, vinu, otietu, conserve și cofetarii. 3. Lāna spelata, țeseturi, metasarii, brodarituri, dantele, vestiminte fabricate din pei. 4. Industri'a metalelor (aurarii și argintarii, arme, instrumente.) 5. Industri'a lemnariilor (mobile, buti, rotaria, șindile, corfe, strungarii). 6. Fabricate din pētra, pamēnturi și sticla (ōle, sticlarii, socuri, cuptōre etc.) 7. Industri'a naționala de casa.

IV. Machine și unelte.

V. Artele. 1. Artele grafice (tipografia, xilografia, litografia, fotografia etc.) 2. Art'a bisericēșca (decorațiuni, odōre, icōne, candelē etc.) 3. Arhitectura, (sculptur'a, zugravitul, desemnul etc.) 4. Anticităti.

VI. Producte literare și mijlocele de instrucțiune.

În cât privesce terminul la care ar fi a se ținē expozițiunea, comisiunea, de și conscia de multele și variile greutăti, ce sūnt împreunate cu arangiarea ei, a cređutu totusi, că nu va fi favorabilu pentru întreprindere, dēca se va pune în terminu îndepartatu, cu atât mai multu nu, cu cât expozițiunea va avē sē remāna în marginile modeste, prescise prin împregiurări. Astfel comisiunea opinēza, că expozițiunea se va putē deschide în 27 august (S. Maria) anului viitoriu.

*

B. Regulamentul

expozițiunii romāne din Sibiu, arangiate de „Asociațiunea transilvana pentru literatur'a și cultur'a poporului romanu.

1. Expozițiunea romāna arangiata de Asociațiunea transilvana pentru literatur'a romāna și cultur'a poporului romānu se va deschide în Sibiu la 15/27 august 1881 și se va încheiā la 25 august (6 septembrie) 1881.

2. Comitetul expozițiunii conduce și regulēza tōte afacerile expozițiunii.

3. În fia-care despartimēntu al Asociațiunii se formēza unul sēu mai multe subcomitete de expozițiune. Aceste stau în corespondenț'a directă cu comitetul expozițiunii, sūnt îndreptați a provocā la participare, a primi obiecte de expozițiune și a le transportā în modu colectivu la adres'a comitetului expozițiunii.

4. La acēsta expozițiune se admitu numai obiecte dela producēntii romāni.

5. Fia-care esponentu va însciintā comitetul expozițiunii cel multu pāna la 1 iuliu 1881 deadreptul sēu prin subcomitete, despre obiectele ce doresce a espune.

6. Tōte materiile esplosibile sūnt cu totul eschise dela expozițiune.

Alcohole, oleiuri, materii alcalice și alte materii, cari ar putē fi daunōse pentru celelalte obiecte espuse, sēu ar putē molestā publicul, se primescu numai în vase mici și anume potrivite pentru acestu scopu.

7. Afara de aceste, comitetul expozițiunii are dreptul a refusā primirea vre-unui obiectu și din alte motive.

8. Tōte transporturile expozițiunii sūnt a se însemnā pe colli (lada, pachetu etc.) cu signatur'a: **E. R. Sibiu 1881**, și sūnt a se adresā comitetului expozițiunii din Sibiu (Nagy-Szeben).

9. Punēndu-se în cointelegere cu societățile drumului feratu, comitetul expozițiunii va nisui de a dobāndi o tarifa redusă pentru obiectele expozițiunii, supuse transportului. Publicarea dispozițiunilor speciale se va face la timpul seu.

10. Subcomitetele vor îngriji, ca obiectele de expozițiune din cercul lor sē se espedeze dupa putinț'a tōte într'unu singuru transportu.

11. Speșele transportului obiectelor de expozițiune pāna la Sibiu și retour se esponentul.

12. Obiectele de expozițiune se primescu în localitățile expozițiunii dela 1/13 iuliu pāna la 13/25 august 1881. Escepțiune dela acestu terminu facu productele prospete ale horticulturii și ale animalelor vii, pentru cari obiecte se vor face la timpul seu dispozițiuni speciale.

13. Fia-care esponentu va primi dela comitetul expozițiunii unu certificat, în care se va cuprinde numelul, sub care s'a primitu obiectul seu și determinarea grupei, unde este aședatu.

14. Obiectele se espunu sub firm'a producēntilor lor.

15. Esponentii sūnt invitati a se declarā, dēca dorescu ca obiectul lor sē se vēnda și cu cât, sēu dēca dorescu a-l donā, sēu a li se retramite.

16. Comitetul va luá tóte măsurile necesare pentru a scuti obiectele espuse de ori-ce dauna.

17. Obiectele de espozitiune se supunu apretãrii unui juríu. Dispozitiuni speciale, precum și publicarea modalitãtii de premiare vor urmã.

18. Obiectele de espozitiune nu se potu scóte din localitãtãile espozitiunii fãra scirea și permisiunea comitetului.

19. Pãna la terminul deschiderii intrarea în localitãtãile espozitiunii este oprita fia-cãruia. Dãca unu esponentu voiesce a-si aședã și decorã ênsusi obiectele sale, el póte avé intrare în localitãtãile espozitiunii numai cu unu biletu, estradatu de președentul comitetului de espozitiune.

20. Pentru serviciul internu al espozitiunii se vor publicã la timpul seu dispozitiuni speciali.

21. Fia-care esponentu se obliga la respectarea și întocmai urmare a acestui regulamentu.

Nr. 6. E. R.

Votatu și statoritu în ședint'ã comitetului espozitiunii ținuta la Sibíiu în 13/25 nov. 1880.

Parteniu Cosma m. p.
presiedinte.

Eugeniu Brote m. p.
secretariu.

Serbarea Vulcanu la Beiușu.

— In 25 decembre. —

Domnule redactoru! Dîu'a de 25 decembre, ca în toti anii, așã și asta-data fu o ñi de serbatóre pentru inteligint'ã romãna din Beiușu. Durere înse, cã acãsta serbatóre este totdeuna de dolíu, cãci prin ea se serbãza memori'a unui barbatu repausatu. Sînt tocmã patru-deci și unu de ani, decãnd acestu barbatu, episcopul Samuil Vulcanu a muritu, și de atunci tinerimea gimnasiale, care se cresce în institutul fundatu de dên-sul, în fia-care anu, la 25 decembre, aniversari'a mortii lui, vine sã-i aprinda facl'ã recunoscint'ei sale, ținêndu parastasu și dupa acela o ședint'ã publica literaria.

De asta-data se facu înse și o schimbare fôrte avantajósa, cãci serbarea se mutã din sal'a gimnasiului în curtea episcopésca, unde se putura pune la dispozitiunea publicului localitãti mai spacióse. Acãsta stramutare este meritul dlui diriginte dominialu Iosif Romanu, carele cu cunoscut'a-i afabilitate și ânima romãnesca, a oferitu acele localitãti tinerimei studióse pentru acestu scopu frumosu.

Serbarea începù dupa parastasul ținutu. Conducatorul societãtii dl profesorul Iuliu Papfalvai o deschise prin o cuvêntare prin care accentuã însemnatãtea ñilei. Apoi se esecutã program'a ce ati publicatu și dvóstre.

Tóte piesele fure esecutate bine. Corul instrumentalu compusu din 14 tineri sub conducerea dlui profesor A. P. Balașu a fost multu aplaudatu, asemene și corul vocalu condusu de dl profesorul I. Buteanu.

Declamantii D. Deacu, N. Budo, Marcel Wlad, V. Hoblea și G. Dimitrieviciu, au corespunsu deplinu rolului lor; ier T. Bulcu, carele a cetitu biografi'a episcopului-mecenate a datu proba de unu talentu frumosu.

Serbarea se ncheiã prin cuvêntul dlui conducatoru carele multãmã publicului cã luã parte la acãsta festivitate a tinerimei, — și în fine corul instrumentalu întonã unu marsu, dupa care totu publicul se mprasciã sub impresiunea unei mulțamiri depline.

Coresp. ord.

Teatru romãnescu în Sas-Sebesiu.

În 11 decembre a sositu aici dl Augustin Petculescu directoru teatralu cu trup'a sa (6 actori, 2 ac-

trice, 1 cassariu și 1 sufleru). În 12 decembre a datu prim'a reprezentațiune și în 22 cea din urma. În 23 s'a dusu la Alba-Iulia, spre a dá și acolo vr'o 6—7 reprezentațiuni, și de acolo se va duce la Sibíiu, pentru ca romãni de acolo sã petreca serbatorile Craciunului cu adevãrata placere.

Reprezentãțiunile s'au datu aici în sal'a cea mare a ospetãrii orașenesce „La leul d'auru”, și publicul, aprópe eschisivu romãnescu, din locu și dimpregiuru le-a spriginitu binișoru.

Vestea îmbucurãtore, ajunse aici dela Hațeg și Oreștia, despre acãsta societate înainte de sosirea ei, s'a constatat și aici.

Actorii au îndestulitu publicul; înse acesta aici este înca prè puçinu de a puté sustinè pe unu timpu mai îndelungatu a societate teatrala, cu atãt mai puçinu, cã aici strainii spriginescu ori ce întreprindere seu înaintare romãnesca nu numai cu absoluta passivitate, ci și cu ura, cu rea vointia.

Piesele, produse de zelosii artisti, au fost de ei bine studiate; unele sînt opere originale de ale lui Alesandri și Lupescu, acele traduceri din frantuzesce.

N'am intențiunea a vorbi despre piesele însesi; ci imi ieu voi'a a aminti unele referitoriu numai la actori.

Directorul Petculescu reprezenta fôrte bine ori ce figura comica și reproduce cu efectu intențiunea autorului. Înse în piesele poporale totusi pronuncia prè desu numirea „dracu”, mai alesu cãndu capeta cãte unu reportu mai slabutiu dela casariu seu Ionescu. Apoi ca directoru isi mai permite și unele adausuri improvizate la testul piesei; cu unele e norocosu și secera aplause, altele schiopãtãza și apoi provóca deosebite critice.

Dl Racoveanu îndestulesce publiculu în roluri serióse, precum este grecul în pies'a „Barbatul gelosu”, seu ca Mihaiu în pies'a „Mihaiu Eroul”, seu ca Vintilla Spataríu totu în acãsta piesa. Figurele de guguman, seu natãntocu asemene le produce cu sucesu.

Despre art'a lor de cãntare nu ne putemu exprimã cu lauda; li lipsesce școl'a.

Acãsta se simte cu atãt mai multu, cu atãt multe piese originale și și traduceri sînt întretiesute cu mici cãntãri frumúșele, precum și cu dialoguri de cãntatu. Apoi pe de asupra music'a acompaniãtore, care aru redicã efectul, nu li sta totu-de-una și ori unde la dispozitiune.

Ñsior'a Halmageanu are voce sonora și frumúsa, înse înca i lipsesce școl'a.

Avemu înse sperantia, cã cu timpu acãsta societate va îndestulí în tóta privințãa aseptãriile și celui mai criticu publicu.

Zelul și persistent'ã directorului este demnu de tóta laud'a. El, posedãndu deja concessiunea guvernului, dela Alb'a va porní cu societatea sa, înmulțita înca cu vr'o 4—5 artisti, aquirati din Romãnia, la Sibíiu, hotarindu-se la ostenitiós'a, dara nobil'a lucrare de a dá cu o trupa, bine organizata și proveđuta, reprezentațiuni în tóte pãrtile locuite de romãni în Austro-Ungari'a, cu scopu de a deșteptã, a desvoltã și a întemeiã dorul și gustul pentru teatru romãnescu, pentru art'a dramatica.

Din acestu motivu recomandãmu nisuintiele acestei societãti spriginirii frãtesce a publicului romãnu și din ânima i dorimu cele mai îmbucurãtore succese, pentru ca nu peste multu sã ne putemu și noi trei milióne de romãni dincóce de Carpati a ne bucurã de unu teatru naționalu.

Dãca pe aici ne vinu astfel de poftesã nu se mire nime, pentru cã astadi este 25 decembre și în pãrtile aceste âmbla ñile neintrecute nici de primadonele lui maiu. În gradini înverdescu și crescú tóte vedeturiile

culinare și neculinare; holdele sânt mândre și crescute de 3—4 schiöpe; zapada nu-i ca în palma; stieglitful cânta înca în vale; vrabiile dau concerturi formale și ieu scalde familiare, astfel în cât în peptu-ti se redica dorul de primavêra; nime nu cutêza înca sê cugete la cöste afumate cu divina capațina de vërza; numai nopțile se parau a se luptá puçinelu pentru susținerea prestigiului de iërna.

Cor. ord.

Margaret'a regin'a Italiei.

În iern'a trecuta diuariele din strainetate au publicatu o scire trista, și dupa ele înregistraramu și noi, că tiner'a regina a Italiei, Margareta, sufera de böla spirituala.

Caus'a acestei nenorociri cumplite se dicea a fi iritațiunea ei grozava causata prin atentatul facutu în tömn'a anului trecutü asupra barbatului ei, la care și dens'a fu de față.

Înse, lauda Domnului, încetul cu încetul temerile disparura, și în primavêr'a acestui anu jun'a și frumös'a suverana a Italiei, reaparü deplin restaurata în o ședint'a a camerei deputaților, unde totu publicul o întimpină cu aclamări pline de entusiasmu.

Acêsta întimpinare fu unu actu de adeverata simpatia, căci töta națiunea italiana o iubese. Ca femeia, soçia, mama, cetațena și regina, dens'a are de-o potriua iubirea și stim'a tuturor.

Ea s'a nascutu la 10 nov. 1851 și este fiic'a lui Ferdinand, principe de Genua, care a fost fratele lui Victor Emanuil; așá dara ea este totu-odata vêra primaria barbatului ei, cu care s'a cununatu la 22 aprilie 1868. Au unu fiu, Victor Emanuil Ferdinand, carele s'a nascutu la 11 nov. 1869.

I. H.

Biserica si scöla.

Dieces'a Orădii-mari. *Dl Iuliu Pappfalvai*, pâna aci profesoru gimnasialu în Beiușu, fu numitu profesoru de religiune gr. c. și de limba și literatura româna la archigimnasiul Oradanu. — *Dl Gregoriu Kövâry*, pâna aci administratoru parochialu în Ioanișu, s'a numitu parocu ordinariu pentru acea parochia. — *Mihail Ilutiu*, cantoru-învețatoru din Csenger-Ujfalu, s'a transpusu în aceeași calitate la Ovari, iêra *Georgiu Papp* din Andridu, la Ghetea. — *Mihail Rákóczy* s'a numitu cantoru-învețatoru în Petea.

Gimnasiul din Beiușu. *Ratiociniu publicu.* Pe scöla subscrisului, afara de sum'a 1000 fl. anuali oferita pe timpu nedețermuritu prin fl. Sa dl episcopu Mihail Pavelu, au mai subscrisu și solvitu în favörea fondului gimnasiului de Beiușu urmatorii domni: Rmii domni canonici Teodor Kövâry 125 fl., Ioan Kuuk 100 fl., Nicolau Vulcanu 100 fl., Paul Vela 100 fl., M. O. Ioan Ciceronescu prof. preparandialu 25 fl., Rmul D. Gavril Rednicu protopopu de Oradea-mare 20 fl., Mgf. D. Parteniu Cosma deputatu dietalu 25 fl., Sp. D. Iosif Romanu dirigente domin. în Beiușu 25 fl., M. O. D. Moise Nesiu prof. preparandialu 10 fl., D. Georgiu Papp ceremoniaru episcopescu 5 fl., D. Alesandru Gera actuaru episcopescu 5 fl., la olalta: 540 fl. Aici se observa, că sumele memorate sânt oferite pentru fia-care anu în decursu de patru ani. (Va urmá.) *Silviu Rețeu.*

Dieces'a Aradului. *Consistoriul gr. or. din Oradea mare*, ca și în anii precedenti, așá și în anul currentu a dispusu sê se țina conferinție preoțesci-învețatoresci în fia-care inspectoratu. Scopul acestor conferinție este aflarea modului mai corespunțatoru pentru îmbunetașirea starei învețământului poporalu și în special pentru frecventarea școlara mai regulata. O astfel de conferinția se ținu în Oradea-mare luni la 16/28 I.

c. la care luara parte în numeru mare preotii și învețatorii din inspectoratul Orădii-mari, sub presiudu parintelui protopresbiteru și inspectoru școlaru Simeon Bica, asistându și Rds. D. vicaru episcopescu Ieroteiu Belesiu. Desbaterile au relevatu multe cestiuni importante, între cari cea mai însemnata a fost întrebarea cum s'aru putê împreteni școlarii și parintii acestora cu scöla, și în privinț'a acêst'a s'a constatatü, că multu atêrna dela tratarea învețatorilor și dela progresul produsu de acestia. La finea conferinției Rds. D. vicaru recomandă celor de față, și în deosebi învețatorilor, armonia și conclurare, spre a corespunde astfel așteptării comune și sublimiei lor misiuni. — *Consistoriul gr. or. din Oradea-mare* va ține ședint'a luni la 3 ianuarie. — *Chirotoniri.* În zilele din urma, precum cetimu în „Bis. și Scöla“, s'au chirotonitu întru preoti pentru eparchi'a Aradului urmatorii teologi absoluti: Dumitru Chiritia pentru parochia Bucovetiu, protopres. Timișorii; Voicu Hamsea pentru parochia Fiscutu, protopresbiteratu Lipovei; Nicolae Popovicü pentru parochia Soborșinu, protopresbiteratul Totvaradiei; Iuliu Bragea pentru parochia Zarandu, protopresbiteratul Chișineu, și Dumitru Pandovicü pentru parochia Selesușu, protopresbiteratul Șiriei.

C e e n o u ?

Dl Ion Bratianu, deplinu vindecatu, la 16/28 decembre a reaperatu în camera. Dl vice-președinte Chitiu, carele președea ședint'a, ridicându-se din fotoliul președentălu, l'a salutatu prin niște cuvinte caldurose. Dl Bratianu a respunsu: „Sünt fericitu, că acestu casu nenorocitu al unei böle de care societatea româna pâna'acuma a fost scutita, m'a luatü de obiectu pe mine; căci oțelitu cum sânt în luptele pe cari în töta viêt'a mea le-am înfruntatu, acestu atentatu nu a produsu cel mai micu efectü asupra-mi, decât a întari și mai multu otarirea mea de a-mi face datorit'a pâna 'n capetu și fără șovaire“. (Aplause prelungite.)

Primirea principesei Stefania cu ocașiunea venirii sale la cununia în Viena se va face la gar'a Mariahilf. Acolo o va salutá primariul în frunte cu întregul consiliu municipalu, în sunetul trêscurilor și al tuturor clopotelor; totu acolo o vor salutá o suta de fete de cetațeni, îmbracate în colori naționale belgiane, și un'a i va dá unu buchetu pomposu, pe când reuniunea de cântări va cântá unu evartetu. Apoi cortegul se va pune în mișcare spre Burg, între döue rënduri formate de töte corporațiunile și școlele din Viena.

„**Bucovina**“, nou-înființat'a întrunire academica româna la universitatea din Cernauti, la 18 decembre a serbatu serat'a ei festiva, despre care înse abiã la încheierea nrlui presinte primiramü unu raportu, pe care astfel sântemu siliti a-l amâná pe nr. viitoru.

Necrolöge. *Vasilü Brasiovanu*, învețatoru rom. gr. or. în Maere suburbiul Timișorii, a repausatu în 14/26 dec. a. c. în etate de 41 ani, deplânsu de soçia, soçrii, rudeni și cunoscutii sei. A fost unu învețatoru bravu, zelosu și cu iubirea chiamării, a poședatu încrederea deseversita a parintilor ce-i încredura tinerii lor copii, acãror instruare cu dragoste și consciinț'a o conducea. Ca românu erã cu simțimente curate, iêra ca prietenu și colegu unu sufletu sinceru și marinosu. — *Petru Hodrea*, unu economu de frunte în Reșinari, a repausatu la 14/26 dec. în etate de 49 ani. — *Gavril Gallu* preotu gr. or. în Rogoșel, Transilvani'a, a repausatu la 25 dec. în etate de 83 ani, gelitu de numeroșe rude. — *Dimitrie Vasiarhanu* avocatü în B. Glula a repausatu.

Sciri straine. *Orasiul Paris* a publicatu iêrasi unu premiu de 10,000 franci pentru o simfonia musicala, pentru care înse numai artisti francesi potü sê concurga. —

Guvernul serbesc va înființa în Budapesta unu consulu comercialu. — *In Belgiu* în mai multe ținuturi apele au versatu, și au întreruptu comunicațiunea pe calea ferata. — *Dșior'a Mongolfier*, a cărei mörte o anunciarămu în numerul trecut, a traitu 93 de ani; în salonul ei a cetitu Ronsard „Lucreția“ sa. — *Sultănu* l a ordonatu ca lig'a albanesa să se desființeze, înse liga a declarat, că nu se va supune acestui ordinu. — *Englesii* au unu resboiu nou, și anume în Africa cu colonistii lor din Transvaal, unde trupele englese au și suferitu înfrângere. — *In America-de-nord* în cele deșe luni prime ale anului curentu au sositu 13,137 emigranti poloni, cei mai multi din Prussi'a. — *Ernest Rossi*, renumitul artistu tragedianu, acuma debutăza în Egiptu. — *La Strassburg* consiliul generalu dșilele trecute a desbatutu cererea ca în școlile populare ierasi să se propuna limb'a francesă, înse consiliul a refusat admiterea și continua germanisarea fanatică. — *La Constantinopolu* ambasadorul Franciei Tissot în septemân'a trecuta a remis Sultanului ordinul legiunii de onöre, și în cuvëntarea sa accentuă simpatia Franciei față de Turci'a. — *La Paris* câteva dame din societatea nalta înființeza reuniuni de economă în contra lucsului în îmbracaminte și toalete.

Deslegarea ghicitei de șacu din nr. 90:

Si ticălosu e omul în gól'a-i chibzuire,
Robitu de a ursitei grozava hotarire.

Iacob Negruzzi.

Bine au deslegat'o dómnele și domnișórele : Emilia

Onciu n. Căvoșchi, Anastasia Borca, Amalia Crișanu, Zoe Dimbu, Eufrosina Popescu, Emilia Popescu, Maria Moldovanu, Minodora Micșunescu, Agapia Jorgulescu, Eufemia Nicu și Ioana Popu.

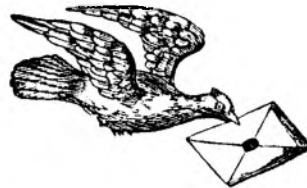
Premiul 1'a câștigatu dșor'a Agapia Jorgulescu în Têrgul-Jiului.

Deslegarea logogrifului din nr. 92 : „Alexandria, Unii, Rafail, Epopee, Lucéfer, Iataganu, Arcadia“, — literile inițiale cetite de sus în jos; ier cele finale, cetite de jos în sus, dau numele „Aurelia“.

Bine 1'au deslegatu dómnele și domnișórele : Emilia Onciu n. Căvoșchi, Anastasia Borca, Adelaida Çorcheșu, Mariți Lupanu, Nina Popescu, Maria Popovicu și dl Severu n. Barbu.

Premiul 1'a câștigatu dn'a Emilia Onciu n. Căvoșchi în Uzdin.

Post'a redacțiunei.

Anelul de credintia. Inainte de a scrie o novela, ia-ti o gramatica si invetia a scrie românesce, ceea ce acuma nu seii de fel.

Pe valea Somesului. Cuvinte frumoșe, tipuri esagerate; nimicu naturalu si in adeveru poeticu.

Filomel'a si vulturul. Buna ideia, înse mai ales partea prima, a filomelei, e pre lungita; corege-o, sterge sirele ce sunt de prisos; mai îndrepta si limbăgiul, se fia mai armonios, si ni-o tramite de nou!

Invitare la prenumeratiune

la al șapte-spre-decele cursu anualu al „Familiei“, care va începe la 1 ianuarie 1881.

O fôia atât de vechia și atât de cunoscuta nu mai are necesitate de programa lunga. Organu socialu ilustratu, și în a dôi'a linia beletristicu, „Familia“ va tinde și în viitoru a-si îndeplini dupa putintia chiamarea. Rugămu dar pe toti aceia, cari apretuiescu nisuintele nôstre, și cari vor a sustinê și mai departe „Familia“, actualminte singur'a fôia ilustrata româna, să binevoiesca a se abonă de timpuriu.

Condițiunile de prenumeratiune remănu totu cele de pân'acuma, și anume : pe unu anu 10 fl., pe jumetate de anu 5 fl., pe unu patraru de anu 2 fl. 70 cr. (și nu 2 fl. 50 cr. cât ne tramitu unii;) iera pentru Români'a pe unu anu 2 galbeni, pe jumetate de anu 1 galbenu.

Cu asta ocașiune oferimu pentru abonantii „Familiei“ urmatórele favoruri estraordinare : Din scrierile redactorului acestei foi potu sê-si comande cu preturi fôrte reduse aceste :

„Ranele Națiunii“ romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 90 cr.

„Sclavul Amoriului“ romanu în 3 tomuri, în locu de 3 fl. — 1 fl.

„Novele“, trei tomuri, tomul primu și al doile, în locu de cu câte 1 fl. — cu câte 40 cr.; tomul al treile, în locu de 1 fl. — 25 cr.

„Poesii“, în locu de 1 fl. — 50 cr.

„Mirésa pentru mirésa“, comedia în 3 acte, în locu de 1 fl. — 20 cr.

Asemene se ofere :

„De unde nu este rentócere“, romanu de Adrian Gabrielly, tradusu de Titu Budu, în locu de 1 fl. — 20 cr.

Dintre tablouri, mai avem portretul dlui Ion Brătianu, carele se pôte capetá în locu de 1 fl. — cu 20 cr.

Colectantii cari aduna 5 abonanti, capeta unu esemplaru, al șesele, gratuitu.

*

„Siedetóreă“, fôia ilustrata pentru poporul românu, va eși și în anul viitoru de dôi ori pe luna.

Pretful de prenumeratiune este pe unu anu 2 fl., pe jumetate de anu 1 fl., pe unu patraru de anu 50 cr. Carturarii poporului sânt rugati a respândi fôia acêsta între poporu, adunându-i abonanti.

Colectantii vor capetá dupa 5 abonanti, unu esemplaru, al șesele, în semnu de multiamita.

Pentru poporu se mai afla de vândare în editur'a „Siedetórei“ :

„Goronul lui Horia“, legenda de Iosif Vulcanu, edițiunea a cincea, pretful unui esemplaru e 5 cr., dar mai puține decât 10 esemplare nu se espedeza pe posta.

„Orfan'a Crișului“, tradițiune de Iosif Vulcanu, edițiunea a dôi'a, pretful unui esemplaru e 5 cr., dar mai puține decât 10 esemplare nu se tramitu pe posta.

Oradea-mare 6/18 decembre 1880.

Redacțiunea „Familiei“ și a „Siedetórei“.

Proprietaru, redactoru respundiatoru și editoru : IOSIF VULCANU.

Cu tipariul lui Eugeniu Hollósy in Oradea-mare. 1880. Strad'a principala nr. 274.